

sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.U. L 63, str. 1), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 11 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), Trybunał (druga izba) w składzie C. W. A. Timmermans prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: L. Hewlett, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoska ponosi własne koszty postępowania.
- 3) Republika Finlandii oraz Królestwo Szwecji ponoszą własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 348 z 8.12.2001.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-495/01: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek od wartości dodanej — Artykuł 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Subwencja związana bezpośrednio z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/05)

(Język postępowania: fiński)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-495/01 Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i I. Koskinen) przeciwko Republice Finlandii (pełnomocnik: T. Pynnä), popieranej przez Republikę Federalną Niemiec (pełnomocnicy: W.-D. Plessing i M. Lumma) oraz Królestwo Szwecji (pełnomocnicy: A. Kruse i A. Falk), mającej za przedmiot stwierdzenie, że nie nakładając podatku od wartości dodanej od kwot pomocy wypłaconych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 603/95 Rady z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.U. L 63, str. 1), Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy artykułu 11 szóstej dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej – ujednolicona podstawa wymiaru podatku

(Dz.U. L 145, str. 1), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Królestwo Szwecji ponoszą koszty własne.

(¹) Dz.U. C 58 z 2.3.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawach połączonych C-37/02 i C-38/02 (wniosek Tribunale amministrativo regionale per il Veneto o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Di Lenardo Adriano Srl et Dilexport Srl przeciwko Ministero del Commercio con l'Estero (¹)

(Banany — Wspólna organizacja rynków — Rozporządzenie (WE) nr 896/2001 — Wspólny system wymiany z państwami trzecimi — Pierwszy import — Ważność — Ochrona uzasadnionego zaufania — Retroaktywność — Kompetencja w zakresie wprowadzania w życie)

(2004/C 228/06)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawach C-37/02 i C-38/02, których przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Włochy), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Di Lenardo Adriano Srl (C-37/02), Dilexport Srl (C-38/02) a Ministero del Commercio con l'Estero, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie ważności art. 1, 3, 4, 5, 6 oraz 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty (Dz.U. L 126, str. 6), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. – P. Puissochet i R. Schintgen (sprawozdawca), F. Macken i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała istnienia jakichkolwiek czynników, z którymi mogłoby się wiązać naruszenie ważności art. 1, 3, 4, 5, 6 oraz 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty.

(¹) Dz.U. C 97 z 20.4.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-144/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Dyrektywa 77/388/EWG — VAT — Art. 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa wymiaru podatku — Subwencja bezpośrednio związana z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznawana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/07)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-144/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i K. Gross) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnik: M. Lumma) popierana przez Republikę Finlandii (pełnomocnicy: T. Pynnä i E. Bygglin) oraz przez Królestwo Szwecji (pełnomocnicy: A. Kruse i A. Falk), której przedmiotem jest stwierdzenie, iż nie stosując podatku od wartości dodanej od kwoty pomocy przekazanej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz. U. L 63, str. 1), Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 11 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1), Trybunał (druga izba) w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje odrzucona

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami

3) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 156 z 29.6.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-239/02 (wniosek Rechtbank van Koophandel te Hasselt o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Douwe Egberts NV przeciwko Westrom Pharma NV i inni (¹)

(Zbliżenie ustawodawstw — Wykładnia art. 28 WE oraz dyrektyw 1999/4/WE i 2000/12/WE — Ważność dyrektywy 1999/4/WE — Etykietowanie i reklama środków spożywczych — Zakaz odwoływania się do zdrowia)

(2004/C 228/08)

(Język postępowania: niderlandzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-239/02, której przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgia), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Douwe Egberts NV a Westrom Pharma NV, Christophem Souranisem, działającym pod firmą „Établissements FICS”, oraz między Douwe Egberts NV a FICS-World BVBA, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 28 WE, w przedmiocie wykładni i ważności art. 2 dyrektywy 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnoszącej się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz.U. L 66, str. 26) oraz w przedmiocie wykładni i ważności art. 18 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109, str. 29), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes drugiej izby, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), R. Schintgen i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: L.A. Geelhoed, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu: